

МІФОЛОГІЯ І ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОСТІ СТУДЕНТІВ

Міф - це певна форма свідомості, світосприйняття, котра покликана пояснити таємниці і феномени реальності. Міф доповнював в уявленні стародавньої людини об'єктивну реальність у тих сферах, де вона ще не була пізнаною.

Для кожного народу, всього людства міф - духовний скарб. Величезний і неминучий вплив на розвиток європейської культури справила грецька міфологія. Була своя система міфології і у слов'ян, котра де в чому відтворює давньогрецьку. Незважаючи на те, що існують різні точки зору на міфологічну духовність, її роль в усвідомленні навколишнього світу, я вважаю, що міф складає таку духовну традицію, без якої не можливе поняття дійсності, бо ця традиція безперервно впливає на повсякденне життя людей, студентської молоді.

Стародавня людина не виокремлювала себе із природного середовища. Люди вважали себе часткою природи, тому і в міфах своє походження виводили з неї. У міфах постійно зустрічаються явища тотемізму і анімізму - духи природи, покровителі людей, тварини і рослини, наділені здатністю розмовляти, мислити, відчувати. Ці почуття різноманітні, знайомство з ними збагачує духовну сферу майбутнього спеціаліста.

Майже всі міфології містять в собі й антропоморфізм. В V ст. до н. е. хор в «Антигоні» Софокла промовляє: «Багато є на світі дивовижного, але немає нічого дивовижнішого самої людини». Та за багато століть до Софокла цю думку відбили грецькі міфи. Греки наділили своїх богів всіма людськими якостями - вони могутні, але можуть страждати від болю та ревнощів, бути пихатими та мстивими. Боги живуть на Олімпі - найвищій горі в Греції, вона видна й доступна звідусіль. Богам зручно і легко спускатися на землю і втручатися у справи людей.

Міфологія показує прояви найвищих людських якостей, злету людського духу, які повинні наслідувати студенти. В теперішній ситуації молоді бракує віри в людину, а міфологія - це джерело такої віри. Антигону жде неминуча смерть, але вона виконує свій обов'язок по відношенню до брата. Алкеста, не

вагаючись, віддає своє життя, щоб врятувати життя коханого чоловіка. Одісей відкидає кохання богині і можливе безсмертя в ім'я любові до вітчизни, рідного дому, близьких. Не випадково грецька міфологія стала органічною частиною гуманізму - боротьби за визволення людської особистості.

Міфологія у формі емоційних культів, обрядів, пісень, сказань, легенд здатна оживити камінь та воскресити мертвих. Так, Орфей своєю музикою вгамовує бурхливі хвилі, покорає Харона, Цербера і самого Плутона, добивається визволення із царства мертвих своєї коханої Еврідіки. Каміння, зворушене майстерною грою Амфіона на кіфарі, саме вкладається у стіни...

Міф тісно пов'язаний з ритуалом. Обряд, свято - це, по суті, практична форма існування міфу, котра передає його зміст магічним дієм. Так, наприклад, на Русі новорічні і хрещенські свята, літні свята пов'язані з певними традиціями і міфологічними уявленнями про боротьбу тепла з холодом, весни з зимою, сонця з пільмою. Знайомство з ними розширює уявлення студентської молоді про різноманітність духовного життя наших предків.

Знання студентами змісту і сутності міфології, включаючи і слов'янську, допоможе їм, на мою думку, збагатитися загальнокультурним та моральним досвідом свого власного народу, стати причетними до духовного досвіду всього людства.